

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lipca 1991 r.

w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121 i Nr 51, poz. 300 oraz z 1991 r. Nr 55, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do obywateli polskich skierowanych do pracy lub podejmujących pracę w polskich przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych, zwanych dalej „placówkami”.

§ 2. 1. Ustala się:

- 1) tabelę stanowisk i zaszeregowania pracowników placówek, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) tabelę współczynników do obliczania wysokości wynagrodzenia walutowego w poszczególnych grupach zaszeregowania, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów może, na wniosek właściwego ministra, uzupełniać tabelę stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia nowymi stanowiskami i określać dla tych stanowisk grupy zaszeregowania w ramach grup zaszeregowania przewidzianych w tej tabeli.

§ 3. 1. Pracownikowi przysługuje wynagrodzenie walutowe wypłacane w walucie państwa, w którym wykonuje pracę. Wynagrodzenie to może być wypłacane w całości lub w części w innej walucie obcej, jeżeli umowa płatnicza z danym państwem przewiduje rozliczenia w innej walucie lub uzasadniają to warunki bytowe pracowników placówki albo inne okoliczności.

2. Wynagrodzenie walutowe ustalają Ministrowie Spraw Zagranicznych oraz Współpracy Gospodarczej z Za-

granicą w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, przyjmując za podstawę wynagrodzenie w grupie zaszeregowania IXb pracowników placówek w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej (USA), zwane dalej „wynagrodzeniem bazowym”.

3. Wynagrodzenie bazowe wynosi w dniu wejścia w życie rozporządzenia 450 USD.

4. Wynagrodzenie walutowe w grupie zaszeregowania IXb w poszczególnych państwach oblicza się od wynagrodzenia bazowego przy zastosowaniu wskaźnika kosztów utrzymania publikowanego w Biuletynie Statystycznym Organizacji Narodów Zjednoczonych.

5. Ministrowie Spraw Zagranicznych oraz Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej mogą podwyższyć lub obniżyć wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4, jeżeli uzasadnia to wartość waluty miejscowej w stosunku do dolara USA.

6. Wysokość wynagrodzenia walutowego w poszczególnych grupach zaszeregowania ustala się przy zastosowaniu współczynników określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Zmiana wynagrodzenia walutowego jest dokonywana z dniem 1 stycznia każdego roku:

- 1) w USA (bazowego) — o procent wzrostu kosztów utrzymania w tym państwie, opublikowany w Biuletynie Statystycznym Organizacji Narodów Zjednoczonych z września roku poprzedniego,
- 2) w pozostałych państwach — o procent wynikający z pomnożenia wynagrodzenia bazowego przez wskaźnik kosztów utrzymania, o którym mowa w § 3 ust. 4.

2. Przepis § 3 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 5. W państwach, dla których w Biuletynie Statystycznym Organizacji Narodów Zjednoczonych nie publikuje się wskaźnika kosztów utrzymania, wynagrodzenie walutowe ustala się na okres nie dłuższy niż jeden rok, w wysokości wynagrodzenia w państwie o zbliżonych kosztach utrzymania.

§ 6. 1. Wynagrodzenie walutowe przysługuje od dnia podjęcia zatrudnienia w placówce do dnia zakończenia pracy w placówce.

2. Wynagrodzenie za jeden dzień oblicza się w wysokości 1/30 części wynagrodzenia miesięcznego.

3. Wypłata wynagrodzenia walutowego następuje z góry w pierwszym dniu roboczym miesiąca. Za pierwszy miesiąc pracy wynagrodzenie jest wypłacane w dniu podjęcia pracy w placówce.

4. Wynagrodzenie walutowe pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się proporcjonalnie do wynagrodzenia określonego dla danego stanowiska za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

5. W razie odwołania pracownika z placówki w ciągu miesiąca, za który wypłacono mu wynagrodzenie walutowe, oraz w razie zgonu pracownika, wynagrodzenie wypłacone za miesiąc, w którym nastąpiło odwołanie lub zgon, nie podlega zwrotowi.

§ 7. Pracownikowi, któremu powierzono czasowo pełnienie obowiązków kierownika placówki, przysługuje po cząwszy od czwartego miesiąca nieprzerwanego pełnienia tych obowiązków wynagrodzenie walutowe w wysokości najniższego wynagrodzenia przewidzianego dla stanowiska kierownika placówki, nie niższe jednak od przysługującego dotychczas.

§ 8. 1. Pracownikowi skierowanemu do pracy w placówce przysługuje do wynagrodzenia walutowy dodatek rodzinny, zwany dalej „dodatkiem”, na przebywających z nim za granicą małżonka i dzieci, spełniających warunki do zasiłków rodzinnych określone w przepisach w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych. Jednakże dodatek przysługuje pomimo osiągnięcia przez te osoby dochodów, jeżeli nie przekraczają one miesięcznie 90% kwoty wynagrodzenia walutowego w grupie zaszeregowania IXb.

2. Dodatek jest wypłacany w walucie, w której jest wypłacane wynagrodzenie walutowe.

3. W przypadkach, o których mowa w § 6 ust. 5, członkom rodziny przebywającym w placówce może być wypłacony dodatek za okres niezbędny do załatwienia spraw związanych z przeniesieniem, nie dłuższy jednak niż 30 dni.

§ 9. 1. Dodatek, o którym mowa w § 8 ust. 1, wynosi miesięcznie na:

1) małżonka — 30%,

2) każde dziecko — 20%

miesięcznego wynagrodzenia walutowego ustalonego dla grupy zaszeregowania IXb.

2. Dodatek za niepełny miesiąc oblicza się przyjmując 1/30 część tego dodatku za każdy dzień pobytu za granicą. Przepis § 6 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 10. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu, dotyczących przyznawania i wypłaty dodatku, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych dla pracowników.

§ 11. Pracownikowi przydziela się nieodpłatnie w państwie wykonywania pracy mieszkanie wraz z niezbędnym umeblowaniem i wyposażeniem odpowiednio do zajmowanego stanowiska i liczby przebywających z nim członków rodziny, w granicach normy ustalonej w myśl § 13.

§ 12. 1. Pracownikowi pokrywa się koszty zaopatrzenia w zimną i ciepłą wodę, ogrzewania i klimatyzacji mieszkania oraz takich świadczeń mieszkaniowych, jak opłata za korzystanie z windy, wywóz śmieci, utrzymanie czystości w pomieszczeniach ogólnego użytku, oświetlenie klatki schodowej — jeżeli jest zobowiązany do ich ponoszenia.

2. Koszty napraw oraz remontów mieszkania i umeblowania (wyposażenia), których potrzeba dokonania wynika z winy pracownika, ponosi pracownik. Na zabezpieczenie tych kosztów pracownik jest obowiązany złożyć w kasie placówki kaucję pieniężną w walucie otrzymywanego wynagrodzenia walutowego, odpowiadającą kwocie jedmiesięcznego wynagrodzenia według posiadanej grupy zaszeregowania.

§ 13. Ministrowie Spraw Zagranicznych i Współpracy Gospodarczej z Zagranicą ustalają ramowe normy mieszkaniowe i umeblowania (wyposażenia) dla pracowników placówek oraz zasady odpłatności za gaz i energię elektryczną zużywane na potrzeby gospodarstwa domowego, napraw oraz remontów mieszkań i wyposażenia, a także sposób ratalnego wnoszenia kaucji pieniężnej oraz tryb i szczegółowe zasady potrącania z kaucji kosztów, o których mowa w § 12 ust. 2.

§ 14. 1. Pracownikowi skierowanemu do pracy w placówce, przeniesionemu do placówki w innym państwie albo powracającemu z placówki:

1) pokrywa się koszty podróży pracownika i członków rodziny na zasadach określonych przepisami w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju,

2) wypłaca się ryczałt na koszty utrzymania w wysokości jednej diety dla pracownika i każdego członka rodziny, a przy podróży trwającej powyżej 24 godzin — dwóch diet,

3) pokrywa się koszty przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego (mienie przesiedleniowe), w granicach określonych w ust. 2.

2. Na pokrycie kosztów związanych z przewozem mienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, pracownikowi wypłaca się ryczałt w wysokości wynikającej z pomnożenia bieżących stawek frachtu IATA przez wagę bagażu przesiedleniowego. Wagę tę określa się przyjmując 100 kg na pracownika i każdego przenoszącego się z nim członka rodziny. Ryczałt nie przysługuje, jeżeli istnieje możliwość przewozu mienia przesiedleniowego transportem służbowym.

3. Minister Spraw Zagranicznych może, w wyjątkowych przypadkach, wyrazić zgodę na pokrycie kierownikowi przedstawicielstwa dyplomatycznego w czasie jego pobytu na placówce kosztów jednego przejazdu pomocy domowej z kraju do placówki i z powrotem.

§ 15. 1. Pracownikowi skierowanemu do pracy w placówce lub przenoszonemu do placówki w innym państwie przysługuje, z zastrzeżeniem § 16, zasiłek adaptacyjny w wysokości 200% miesięcznego wynagrodzenia walutowego w grupie zaszeregowania IXb, a jeżeli pracownik przynosi się bez rodziny — 100% tego wynagrodzenia.

2. W razie przyjazdu członka rodziny w terminie późniejszym niż pracownik, pozostałą część zasiłku adaptacyjnego oblicza się od aktualnego wynagrodzenia w grupie zaszeregowania IXb.

3. Zasiłek adaptacyjny wypłaca się w dniu podjęcia pracy w placówce w walucie, w której wypłaca się wynagrodzenie walutowe. Na wniosek pracownika zasiłek może być wypłacony w kraju w złotych.

§ 16. Pracownikowi przeniesionemu do placówki w innym państwie w okresie 2 lat od skierowania do pracy w placówce lub poprzedniego przeniesienia do placówki w innym państwie zasiłek adaptacyjny nie przysługuje.

§ 17. 1. Pracownikom odbywającym podróż służbową na terenie państwa zatrudnienia przysługują należności zgodnie z przepisami w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Dieta wynosi 70% stawki diety ustalonej dla danego państwa; jeżeli podróż trwa krócej niż 8 godzin, dieta nie przysługuje.

3. Koszty dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego oraz usług tragarzy pokrywa się na podstawie przedłożonych przez pracownika rachunków lub pisemnego oświadczenia pracownika, uznanego przez kierownika placówki.

4. Minister Spraw Zagranicznych, w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach, może wyrazić zgodę na pokrycie ambasadorowi kosztów podróży żony towarzyszącej mu w podróży służbowej.

§ 18. 1. Pracownikowi i jego rodzinie pokrywa się koszty przejazdu z placówki do miejsca stałego zamieszkania na urlop wypoczynkowy i z powrotem po 2 latach pracy, a w uzasadnionych przypadkach po 18 miesiącach pracy w placówce. Koszty przejazdu pokrywa się ponownie po 4 latach pracy pracownika w placówce, jednakże nie w roku, w którym następuje odwołanie pracownika z placówki.

2. Pracownikowi nie przysługuje ekwiwalent z tytułu nieskorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1.

§ 19. Pracownikowi pokrywa się w czasie jego zatrudnienia w placówce koszty przejazdu do placówki i z powrotem członków rodziny spełniających warunki, o których mowa w § 8 ust. 1, nie przebywających z nim w placówce:

- 1) dwukrotnie, ale nie częściej niż raz na dwa lata — jeżeli członek rodziny pracownika nie przesiedlał się na placówkę,
- 2) jednokrotnie — jeżeli członek rodziny przebywał z pracownikiem na placówce i pracownikowi pokryto koszty jego podróży przesiedleniowej.

§ 20. Wynagrodzenie pracownika korzystającego po powrocie do kraju z urlopu wypoczynkowego, do którego nabył prawo w okresie zatrudnienia w placówce, ustala się w złotych, stosując niżej podaną skalę procentową w stosunku do przysługującego w tym czasie wynagrodzenia na stanowisku dyrektora generalnego w ministerstwach i urzędach

centralnych, obejmującego wynagrodzenie zasadnicze, dodatek funkcyjny oraz dodatek za wieloletnią pracę w urzędach państwowych w wymiarze przysługującym po 20 latach pracy:

Grupa zaszeregowania w placówce	Procent wynagrodzenia dyrektora generalnego	Grupa zaszeregowania w placówce	Procent wynagrodzenia dyrektora generalnego
I	100	VI	55
II	85	VII	50
III	75	VIII	45
IV	70	IX	40
V	60		

§ 21. 1. Pracownikowi, którego dzieci ze względu na szczególne warunki państwa, w którym pracownik wykonuje pracę, nie mają możliwości uczęszczania do bezpłatnej państwowej szkoły typu podstawowego i średniego, przysługuje — za zgodą jednostki finansującej placówkę — zwrot opłat za naukę w innej szkole tego typu. Wniosek pracownika w tej sprawie powinien być zaopiniowany przez kierownika placówki.

2. Zwrot opłat następuje na pisemny, udokumentowany wniosek pracownika. Zwrot opłat nie obejmuje wydatków na podręczniki i przybory szkolne, składki ubezpieczeniowe, odzież szkolną, wyżywienie, dojazdy dziecka do szkoły, opłaty za ponadobowiązkowe zajęcia i wycieczki.

§ 22. Pracownikowi pokrywa się jednorazowo koszty przejazdu dziecka pracownika z placówki do kraju lub najbliższego państwa, w którym znajduje się szkoła polska przy placówce, i z powrotem, w celu złożenia egzaminu maturalnego, gdy wyjazd ten nie może być połączony z przyjazdem pracownika na urlop do kraju.

§ 23. 1. Pracownikowi przysługuje zwrot niezbędnych, udokumentowanych kosztów leczenia w państwie, w którym wykonuje pracę, oraz kosztów leczenia przebywających z nim członków rodziny, o których mowa w § 8 ust. 1.

2. Zwrotowi podlegają koszty:

- 1) pobytu i leczenia w szpitalu lub w innym zakładzie leczniczym, porad i badań lekarskich oraz zabiegów leczniczych (z wyjątkiem kosztów pobytu i leczenia w sanatorium lub uzdrowisku oraz porad i zabiegów z zakresu kosmetyki), obowiązkowych szczepień i analiz oraz naprawy protez ortopedycznych, dentystycznych i środków pomocniczych — w 100%,
- 2) leków — w wysokości określonej w trybie ustalonym w ust. 5 pkt 2,
- 3) leczenia zębów oraz szkielek okularowych — w 70%, a w państwach o uciążliwym klimacie — w 100%,
- 4) protez dentystycznych, ortodontycznych i ortopedycznych oraz zakupu środków pomocniczych — w 50%.

3. Zwrot kosztów leczenia nie przysługuje, gdy pracownik i członkowie rodziny:

- 1) są uprawnieni do bezpłatnego leczenia w państwie, w którym pracownik wykonuje pracę, i mogą ze względu na poziom lecznictwa w tym państwie korzystać z tego uprawnienia,

- 2) korzystają bez uzasadnionej przyczyny z usług lekarzy i zakładów leczniczych innych niż te, które stosownie do zawartego porozumienia są zobowiązane do leczenia pracowników placówek,
- 3) korzystają z porad lekarskich, dentystycznych i innych usług leczniczych poza gabinetami lekarskimi i dentystycznymi działającymi przy polskich placówkach za granicą — bez skierowań wystawionych przez lekarzy tych gabinetów.

4. Zwrot kosztów leczenia następuje w walucie, w jakiej zostały poniesione.

5. Ministrowie Spraw Zagranicznych i Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Ministrami Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Pracy i Polityki Socjalnej określają:

- 1) szczegółowe zasady i tryb dokonywania zwrotu kosztów leczenia,
- 2) szczegółowe zasady i tryb dokonywania zwrotu kosztów leków,
- 3) wykaz państw o uciążliwym klimacie i tych, w których występuje szczególne zagrożenie chorobami tropikalnymi,
- 4) szczegółowe zasady przeprowadzania badań, o których mowa w § 24 ust. 2, oraz udzielania zwolnień od pracy w celu przeprowadzania tych badań.

§ 24. 1. Minister Spraw Zagranicznych lub Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, każdy w swoim zakresie działania, może wyrazić zgodę na pokrycie kosztów przejazdu pracownika i członków rodziny do kraju w celu leczenia szpitalnego.

2. Pracownikom zatrudnionym w państwach, o których mowa w § 23 ust. 5 pkt 3, oraz członkom ich

rodzin zobowiązanym do poddania się kontrolnym badaniom lekarskim przysługuje zwrot kosztów przejazdu na te badania do kraju lub do innego państwa. Zwrot kosztów nie przysługuje w roku, w którym pracownik korzysta z urlopu wypoczynkowego w kraju.

§ 25. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 218/74 Rady Ministrów z dnia 6 września 1974 r. w sprawie zwolnień od pracy i zwrotu kosztów przejazdu na obowiązkowe profilaktyczne badania lekarskie pracowników zatrudnionych w niektórych państwach — w stosunku do pracowników objętych rozporządzeniem,
- 2) uchwała nr 103/85 Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1985 r. w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom skierowanym do pracy za granicą, zmieniona uchwałą nr 78/89 z dnia 26 maja 1989 r.,
- 3) uchwała nr 217/90 Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1990 r. w sprawie podwyższenia wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w polskich przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych w państwach zaliczanych do dnia 31 grudnia 1990 r. do I obszaru płatniczego,
- 4) uchwała nr 218/90 Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1990 r. w sprawie wynagradzania pracowników skierowanych do pracy w polskich przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych w państwach zaliczanych do dnia 31 grudnia 1990 r. do I obszaru płatniczego.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1991 r.

Prezes Rady Ministrów: *J.K. Bielecki*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. (poz. 307)

Załącznik nr 1

TABELA STANOWISK I ZASZEREGOWANIA PRACOWNIKÓW PLACÓWEK

Lp.	Stanowisko (tytuł)	Grupa zaszeregowania
1	2	3
1	ambasador nadzwyczajny i pełnomocny, minister pełnomocny, radca—minister pełnomocny, konsul generalny—minister pełnomocny, radca handlowy—minister pełnomocny	I a b c d
2	radca, radca handlowy, konsul generalny, radca ekonomiczny i finansowy, attaché wojskowy, radca do spraw ..., szef przedstawicielstwa handlowego Rzeczypospolitej Polskiej, delegat ministra	II a b c d
3	I sekretarz, konsul, attaché handlowy, ekonomiczny, finansowy, techniczny i morski, szef misji do spraw ..., zastępca szefa przedstawicielstwa handlowego Rzeczypospolitej Polskiej, zastępca attaché wojskowego, główny księgowy	III a b c d
4	II sekretarz, wicekonsul, zastępca attaché handlowego, ekonomicznego, finansowego, technicznego, zastępca szefa misji do spraw...	IV a b c d

1	2	3
5	III sekretarz, agent konsularny, attaché, attaché konsularny, kierownik działu, starszy handlowiec, księgowy	V a b c d
6	sekretarz, archiwista, sekretarz konsularny, starszy referent, sekretarz kierownika placówki, kierownik kancelarii, tłumacz, handlowiec, radiooperator, technik, monter obsługi technicznej	VI a b c d
7	referent, kasjer, sekretarka, kancelistka, intendent, starsza maszynistka, kierowca-intendent (mechanik)	VII a b c d
8	maszynistka, informator, telefonistka, recepcjonistka, rzemieślnik, magazynier, kierowca	VIII a b c d
9	woźny, palacz, wartownik, dozorca, sprzątaczką, ogrodnik	IX a b

Załącznik nr 2

TABELA WSPÓLCZYNNIKÓW DO OBLICZANIA WYSOKOŚCI WYNAGRODZENIA WALUTOWEGO
W POSZCZEGÓLNYCH GRUPACH ZASZEREGOWANIA

Grupa zaszerogowania	Współczynnik obliczeniowy	1	2
1	2		
I a	4,80	V a	2,20
b	4,40	b	2,10
c	4,10	c	2,00
d	3,90	d	1,95
II a	3,50	VI a	1,90
b	3,20	b	1,80
c	3,00	c	1,70
d	2,95	d	1,65
III a	2,90	VII a	1,60
b	2,70	b	1,50
c	2,60	c	1,40
d	2,55	d	1,35
IV a	2,50	VIII a	1,30
b	2,40	b	1,25
c	2,30	c	1,20
d	2,25	d	1,15
		IX a	1,10
		b	1,00